

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/250/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312210328
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6312210328.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti odporcovi P. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., T. A. Hrdinov XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom Zvolen, J. Bánika 2009/2, IČO: 42 305 675, zastúpeného JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom, advokátska kancelária Banská Bystrica, Nemce, Nemčianska 25, o zaplatenie 331,94 eur s príslušenstvom o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Brezno č. k. 4C/77/2013 - 28 zo dňa 08. 04. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu zrušuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd prerušil do právoplatného skončenia konania o vyslovení nesúlady právneho predpisu, a to § 93 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku s Ústavou Slovenskej republiky, ktoré je vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 8830/2013.

V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že navrhovateľ sa domáha voči odporcovi zaplatenia 331,94 eur. Do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu v zmysle § 93 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, zákona č. 250/2007 Z. z.. Pred Ústavným súdom Slovenskej republiky je pod sp. zn. Rvp 8830/2013 vedené konanie o vyslovení nesúlady právneho predpisu, § 93 ods. 2 OSP, s Ústavou Slovenskej republiky. Toto konanie bolo začaté na základe návrhu Okresného súdu Brezno v rámci konania prebiehajúceho na tamojšom súde pod sp. zn. 6C/204/2012 ako vecne legitimovanom súde na podanie takéhoto návrhu, ktorým navrhol, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vydal nález o nesúlade § 93 ods. 2 OSP s článkom 19 ods. 2, 3 Ústavy Slovenskej republiky. V uvedenom konaní 6C/204/2012 sa jedná o skutkovo a právne obdobný prípad, v ktorom do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu. Na ústavnom súde sa rieši právna otázka dôležitá pre rozhodnutie v prejednávanej veci. O prerušení konania rozhodol s odkazom na ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ OSP.

Proti uzneseniu podal vedľajší účastník na strane odporcu včas odvolanie, ktorým navrhol uvedené uznesenie zrušiť a uložiť povinnosť okresnému súdu vo veci konať a rozhodnúť. Odvolanie odôvodnil tým, že pre takéto procesné rozhodnutie neboli splnené podmienky citované v § 109 ods. 2 písm. c/ veta prvá OSP. Súd môže prerušiť konanie (fakultatívne), pokiaľ neurobil iné vhodné opatrenia odstraňujúce prekážku, ktorá mu bráni vo veci konať. Rozhodnutie okresného súdu bolo predčasné. Ak okresný súd dospel k presvedčeniu, že vstupom vedľajšieho účastníka (spotrebiteľského združenia) na strane odporcu by sa vedľajší účastník mohol oboznámiť s osobnými údajmi odporcu, a tým by mohol porušiť

jeho právo na súkromie, bolo povinnosťou okresného súdu pred tým, ako rozhodol o prerušení konania, aby prijal iné vhodné opatrenia vedúce k zamedzeniu porušovania práva dotknutého účastníka na ochranu súkromia. V danej veci iné vhodné opatrenie nevyhnutne spočívalo v anonymizovaní osobných údajov účastníka konania - odporcu, na ktorého strane do konania vedľajší účastník vstúpil. Tento postoj vedľajší účastník prejavil už v oznámení o vstupe do konania tým, že v zmysle zákonnej úpravy zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám požadoval sprístupniť údaje o konaniach vedených na Okresnom súde Brezno vo vzťahu k odporcyni len v rozsahu oznámenia jej mena a priezviska, čím by nenašiel právo dotknutého účastníka na súkromie, ani neporušoval zákon, pretože súhlas dotknutej osoby (účastníka konania) nie je v tomto rozsahu na sprístupnenie osobných údajov potrebný (§ 7 ods. 4 písm. d/ zákona č. 428/2002 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám), keďže využitie týchto údajov je určené len pre potrebu vedľajšieho účastníka v poštovom styku s dotknutou osobou, realizovanú prostredníctvom konajúceho súdu. Rozhodnutie o prerušení konania je nesprávne aj z dôvodu, že predmetom prebiehajúceho konania pred ústavným súdom nie je otázka významná pre rozhodnutie súdu v predmetnej veci. Ustanovenie § 93 ods. 2 OSP upravuje len procesnú možnosť, aby sa popri účastníkovi zúčastnila konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Posúdenie súladnosti ustanovenia § 93 ods. 2 OSP s článkom 19 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky nemôže podmieňovať vyriešenie právnej otázky, či navrhovateľom uplatnený nárok v predmetnom konaní je dôvodný alebo nedôvodný, a v akom rozsahu. Bez ohľadu na to, akým spôsobom rozhodne Ústavný súd Slovenskej republiky o návrhu Okresného súdu Brezno z 23. 01. 2013 na vyslovenie nesúladu právneho predpisu s Ústavou Slovenskej republiky, okresný súd má povinnosť konať a rozhodnúť o návrhu navrhovateľa vo veci. Výrok rozhodnutia v posudzovanej veci nie je determinovaný konaním na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 8830/2013.

Odporca a navrhovateľ sa k odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 OSP a uznesenie okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/, i/ OSP zrušil z nasledovných dôvodov:

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie poďnet.

Prerušenie konania je procesným postupom v prípade, ak súd nemôže vo veci pokračovať a to až do doby, kým iný súd alebo orgán nerozhodne o otázke významnej pre rozhodnutie súdu alebo kým súd sám neodstráni prekážku, ktorá mu bráni pokračovať v konaní. Zákon dôvody, ktoré mu bránia pokračovať v konaní, rozlišuje na dôvody, pri danosti ktorých súd musí a pri ktorých iba môže prerušiť konanie. V § 109 ods. 2 OSP sú uvedené prípady, kedy súd, ak neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť na návrh alebo aj bez návrhu. Vo vzťahu k prerušeniu konania podľa § 109 odseku 2 písm. c/ OSP nejde o prípad, kedy by sa v inom konaní riešila otázka významná pre rozhodnutie súdu, ktorú by si súd nebol oprávnený vyriešiť, ale o otázku, ktorú je síce konajúci súd oprávnený vyriešiť ako otázku predbežnú, avšak z rôznych dôvodov, napr. z hospodárnosti konania, je vhodnejšie vyčkať na rozhodnutie iného orgánu, najčastejšie súdu. Z hľadiska kritéria významu riešenej otázky pre rozhodnutie súdu môže ísť iba o otázku, ktorá je pre rozhodnutie súdu rozhodujúca.

Odvolanie vedľajšieho účastníka bolo dôvodné. Vedľajší účastník správne poukázal na to, že predmetom konania na okresnom súde je riešenie sporu medzi navrhovateľom a odporcom o subjektívne hmotné právo, vyplývajúce zo záväzkového vzťahu. Pred ústavným súdom má byť riešená procesná možnosť, aby sa popri odporcovi zúčastnila konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa podľa osobitného predpisu.

Posúdenie súladnosti ustanovenia § 93 ods. 2 OSP s článkom 19 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky nemôže nijako podmieňovať vyriešenie právnej otázky, či navrhovateľom uplatnený nárok v predmetnom konaní je dôvodný alebo nedôvodný a v akom rozsahu. Z uvedeného vyplýva, že konanie iniciované

Okresným súdom Brezno na Ústavnom súde Slovenskej republiky, môže ovplyvniť len právny vzťah medzi odporcom a vedľajším účastníkom na strane odporcu. Rozhodnutie o prerušení konania vo veci sp. zn. 4C/77/2013 nie je podmienené konaním vedeným na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 8830/2013.

Bez ohľadu na to, akým spôsobom rozhodne ústavný súd o návrhu Okresného súdu Brezno z 23. 01. 2013 na vyslovenie nesúladu ustanovenia § 93 ods. 2 OSP s Ústavou Slovenskej republiky nebude mať výsledok konania na ústavnom súde priamy vplyv na postavenie vedľajšieho účastníka v tomto konaní. O prípustnosti vedľajšieho účastníka v spore rozhoduje všeobecný súd podľa § 93 ods. 3 OSP. Ak by aj ústavný súd návrhu v konaní Rvp 8830/2013 vyhovel, strata účinnosti ustanovenia § 93 ods. 2 OSP by nemala automaticky za následok stratu postavenia vedľajšieho účastníka určitého subjektu v konaní. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva by znovu musel rozhodnúť všeobecný súd.

V posudzovanej veci odvolací súd nezistil dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ OSP, ale ani na prerušenie podľa ďalších procesných ustanovení § 109 OSP. Odporca má právo byť informovaný o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Okresný súd nedoručil odporcovi oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania a nevyzval ho na vyjadrenie, či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Ak odporca neuplatní námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka a proti tomu, aby sa vedľajší účastník oboznámil s jeho osobnými údajmi, nie je dôvod brániť účasti vedľajšieho účastníka zriadeného na ochranu práv odporcu - spotrebiteľa v konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd uznesenie okresného súdu pre nesprávne právne posúdenie veci zrušil. V ďalšom konaní okresný súd odporcu vyzve na vyjadrenie, či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania a doručí mu ďalšie jeho procesné podania.

Rozhodnutie bolo prijaté v senáte odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.